

Sylabus omylů

Papež Pius IX., jehož pontifikát byl nejdelší v celé historii papežství – více než 31 let, 8. prosince 1964 vydal encykliku *Quanta cura*, ve které odsoudil největší bludy našeho věku. Jejím slavným dodatkem je Sylabus omylů, ve kterém jsou bod po bodu sepsané podle katolické církve nejzavrženíhodnější myšlenky, které odporují jejímu učení. Přesně deset let před ní vyhlásil dogma o neposkvrněném početí Panny Marie. Sylabus byl potvrzen v roce 1870 na Vatikánském koncilu, jehož výsledkem bylo také vyhlášení dogmatu o neomylnosti papeže v otázkách víry a mravů.

Sylabus omylů obsahuje 80 bodů, je rozdělen do deseti částí, ve kterých jsou shrnuty mylné názory, týkající se náboženství, vědy, filosofie i politiky.

První oddíl se týká bludů panteismu, naturalismu a umírněného realismu. Zde jsou popírány jak biblické zázraky a zjevení, tak i samotné katolické chápání Boha. Lidský rozum stojí nad vírou a jedině on je měřítkem pravdy.

Druhý oddíl se týká filosofie a vědy. S filosofií se má nakládat jako s vědami teologickými a bez ohledu na zjevení. Zásady a metody katolické církve se neshodují s potřebami dnešní doby a překáží také pokroku vědy.

Třetí část mluví o lhostejnosti a volnomyšlenkářství. Každý může vyznávat náboženství, které uzná za vhodné, všechna jsou si rovna a prostřednictvím jakéhokoli lze dojít ke spáse. Protestantismus je pouze rozdílná forma téhož křesťanského náboženství.

Bludy socialismu, komunismu a tajných spolků ze čtvrtého oddílu byly probrány již dříve v okružních listech.

Pátá část je o bludech církve a jejích právech. Církevní práva musí uznat světská moc, církevní záležitosti má řešit stát. Církev nesmí nabývat, držet ani spravovat majetek.

Šestý oddíl se týká společnosti a jejího vztahu k církvi. Stát má neomezené právo, musí být odloučen od církve, ve sporech je svrchované právo občanské, stát může rozhodovat i o dosazování biskupů.

Bludy v sedmém oddíle se týkají přirozené a křesťanské mravouky, nejdůležitějším názorem je, že mravní zákony nepotřebují potvrzení od Boha.

Osmý oddíl hovoří o manželství. Není jednou ze svátostí, lze ho rozloučit, veškeré záležitosti, které se ho týkají, má řešit světský soud.

Devátá část o světské vládě papeže obsahuje myšlenky, že církev by se měla vzdát světského majetku.

Poslední oddíl se týká dnešního liberalismu. Papež se s ním musí smířit, katolické náboženství nesmí být prohlašováno za jediné správné a každý smí jakékoli vyznávat.

Sylabus útočí na poměry v moderní době. Většina názorů, které odsuzuje, jsou dnes naprosto běžné, nicméně některé body jsou snahou církve udržet si práva, která by jí neměla být upírána, např. dosazování biskupů nebo řešení záležitostí uvnitř církve.